

Jiří Paroubek: Je členství Ukrajiny v EU v českém národním zájmu?

- CZ24 News | 14. prosince 2023

ČESKO: Dobří politici se od těch špatných odlišují tím, že vidí trochu dál nežli za první roh. Jsou to ti, kteří dobře chápou, že abeceda má více písmen nežli jen písmeno A. A že po písmenu A následují písmena B, C, D atd. Tuto schopnost, bohužel, celá politická elita Evropské unie, snad s výjimkou maďarského premiéra Orbána, nemá.

U americké politické elity je to ještě jinak. Ta pracuje zejména ve prospěch vojensko-průmyslového komplexu. Takže když se někde válčí, vznikají zakázky na dodávky zbraní. A společnosti, které patří do tohoto komplexu, prosperují a krásně vydělávají. A HDP země tak roste. Co na tom, že takové výkony hospodářství, které souvisí s výrobou zbraní a munice, nemají žádný valný smysl... a vlastně zkreslují skutečnou výkonnost amerického hospodářství.

Ale zpět k evropské politické elitě. Té muselo být jasné na začátku konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou, že Rusko je zemí, která má ohromný surovinový potenciál a vlastně je hospodářsky autarkní. Má také dostatečnou zemědělskou produkci, která nejen, že uživí vlastní obyvatelstvo (na rozdíl od někdejšího Sovětského svazu), ale je schopno každoročně nějakých 50 - 60 milionů tun pšenice vyvézt do světa. A vývoz zemědělské produkce, vývoz surovin typu ropy, plynu a průmyslových kovů generuje ve světě politický vliv. A tak i když se Rusko dostalo dvanácti koly sankcí ze strany Západu do určitých problémů, nebylo sraženo na kolena, jak si také stratégové Západu představovali.

S úsměvem jsem se díval loni v březnu např. na redaktory veřejnoprávní televize, kteří se vybraných „expertů“ po pár týdnech ruské invaze na Ukrajinu vyptávali, kdy že se tedy to Rusko konečně zhroutí.

Dnes už nikdo tyto otázky neklade. Zajímavé...

V mediích ubývá blábolů o slavném vítězství Ukrajiny a dokonce i česká mainstreamová média připouštějí, že ukrajinská protiofenziva skončila fiaskem. A že Rusové prakticky na celé 1300 km dlouhé frontě převzali bojovou iniciativu.

Dalo se to předpokládat? Podle mého názoru ano. Lidský potenciál Ukrajiny je prostě menší nežli ten ruský (jiná je početnost obyvatelstva). A i když i Putinovi zmizely pluky mladých mužů, kteří by mohli bojovat za vlast na Ukrajině, zejména v blízkém zahraničí, zdá se, že tento jev je mnohem horší pro Zelenského administrativu. Konec konců ani Česká republika nemá legislativu postavenou tak, aby mohla mladé muže z Ukrajiny poslat od nás štandopéde do náruče ukrajinské armády. A tedy i do bojových operací na Ukrajině. Komu z mladých mužů by se chtělo umírat ve zbytečné válce? Evropané i američtí lídři měli předpokládat, že i se silou celého Západu a s dodávkami jeho moderních zbraní nebude Ukrajina schopna porazit Rusko. Ostatně, položme si otázku, co by se stalo, kdyby takový scénář, že by ukrajinské voje směřovaly, podobně jako kdysi Napoleon (nechci napsat zrovna Hitler) po vítězném tažení, na hlavní město Ruska? Použili by Rusové v takovém případě jaderné zbraně, kterých mají poněkud nadnormativní zásobu? Vůbec o tom nepochybují.

Nyní zvolna přichází situace, kdy je potřeba uvažovat, co bude po válce. Přitom Rusko s ukončením konfliktu zjevně nespíchá, neboť v klidu čeká na výsledky dalších voleb v západních zemích, především pak ve Spojených státech. Volby na Slovensku a v Nizozemí ukázaly, že Evropané již mají války na Ukrajině plné zuby. A presumptivní americký prezident Trump mluví jasnou řečí. Ukončí

konflikt s Ruskem velmi rychle. Trump je byznysmen a byznys ho zajímá v první řadě. A když probíhá válka, byznys není...

Summit Evropské unie, který proběhne v tomto týdnu v Bruselu, se bude zabývat tak trochu chimérami. Především vstupem Ukrajiny do Evropské unie. Realistická otázka zní, zda si to Evropa vůbec může dovolit. Zničení Ukrajiny dosáhlo tak obrovských rozměrů. A potřeba rekonstrukce této země ve všech oblastech si vyžádá nezměrné částky peněz. Ale i kdyby tohoto zničení ohromných hodnot v důsledku téměř dva roky trvající války nebylo, byly by náklady na ukrajinské členství v EU obří. Případné přistoupení Ukrajiny by podle odborného materiálu německého Ekonomického institutu (IW) stálo země Evropského společenství v případě plného členství v rámci příští sedmileté finanční perspektivy nějakých 130 - 190 mld. eur (tj. mezně až 4,6 bilionů Kč). Tedy až šestinu (17%) z balíku peněz zatím připraveného pro evropskou sedmadvacítku. Nutně z toho vyplývá, že částky, které by mohly přicházet České republice z evropských fondů, by prostě byly podstatně nižší nebo žádné...Byli bychom nejspíše čistými plátcí. Zmínění němečtí ekonomové z institutu IW spočetli, že zemědělské dotace Ukrajině by dosáhly výše 70 - 90 mld. eur ve zmíněném sedmiletém období (léta 2021 - 2027) a tzv. kohezní politika EU, jež má snižovat rozdíly mezi úrovní evropských regionů a likvidovat zaostalost znevýhodněných oblastí by si vyžádala 60 - 90 mld. eur.

Druhým bodem, kterým se summit bude zabývat, je dlouhodobá pomoc Ukrajině v hodnotě 50 mld. eur. Je zřejmé, že tyto peníze si EU bude muset vypůjčit od bank. Už to samo o sobě je špatná informace ve vztahu k potřebě ozdravit evropské finance. A tyto peníze jsou veřejnými stvrzenkami posilujícími inflační tlaky v zemích Evropské unie. Oproti tomu vojenská pomoc EU Ukrajině ve výši 500 mil. eur představuje v této souvislosti jen drobné.

Je zřejmé, že EU si zchladí za svou neschopnost záhu na Rusku přijetím dalšího balíčku unijních sankcí. Přitom je stále zřejmější, že unijní sankce vůči Rusku přináší zejména středo- a východoevropským zemím EU vysokou inflaci a pokles životní úrovně obyvatel. Je otázka, jestli se totéž dá říct o Rusku, kde, jak se zdá, je inflace plně pod kontrolou jejich národní banky a nepřevyšuje 3%.

Chápu, že zejména Německo potřebuje vyvážet své produkty na nový trh. Ale to může, pokud jde o Ukrajinu, stejně. Podle mého názoru se Evropská unie přijímáním rozhodnutí o dalších a dalších výdajích a to nejen na Ukrajinu, dostává na samu mez své finanční kapacity.

Až za mez svých finančních možností se už dávno dostala fantaskními rozhodnutími Fialovy vlády Česká republika. Nákupy zbraňových systémů v řádech desítek miliard korun. Avizované nákupy 24 stíhaček F-35, které si vyžádají stamiliardy, další desítky miliard si vyžádá servis těchto stíhaček. A k tomu ještě fantazírování vládní politické elity už za hranicí přičetnosti o výstavbě čtyř bloků jaderných elektráren za 2 biliony korun v průběhu příštích dvaceti let. A média, která by měla být jistým korektorem těchto podivných nápadů nejen, že mlčí, ale často tyto neodpovědné finanční představy ještě podporují.

Až na výjimky se nepřipouští žádná kritická debata na toto téma. Prostě Česko se dostává do slepé uličky, protože jeho vláda se z politické abecedy se dostala od písmene A, maximálně k písmenu B.

A nyní Čechy čeká další příval hrůz, pokud se nepodaří rozumným způsobem najít východisko pro na cimprcampr rozbitou Ukrajinu. Tím východiskem ale nemůže být členství Ukrajiny v EU.

A podívejme se ještě na jeden faktor, který je, pokud jde o přistoupení Ukrajiny velmi důležitý. A tím jsou převažující názory veřejného mínění v zemích EU. Podle think-tanku ECFR si pouze 37% dotázaných v šesti vzorových zemích EU přeje členství Ukrajiny v EU. Ano, vysoký podíl dotázaných pro plné členství Ukrajiny v EU je v Polsku (47%) a v Dánsku (50%). Ale např. ve Francii si přeje

členství Ukrajiny v EU jen 29%, v Německu 37% a v sousedním Rakousku 28% lidí. Už vidím lídry zemí, kde má členství Ukrajiny mezi obyvateli nízkou podporu, jak budou vehementně toto členství prosazovat i přes nesouhlas většiny vlastního obyvatelstva.

Prostě, rozumní politici řeší věci realisticky. Když po prvních týdnech bojů probíhaly loni v březnu vcelku úspěšně mírové rozhovory mezi Ukrajinci a Rusy pod záštitou Turecka, hodili do nich vidle především Britové (tehdejší premiér Johnson) a také Američané. Prostě nedokázali realisticky vyhodnotit sílu Ruska. A také sílu zemí, které si přejí zásadní změny světového pořádku. Ať už je to Čína, Indie, Brazílie, Jižní Afrika, Saúdská Arábie, Emiráty, Turecko a řada dalších.

Nepochybuji o tom, že na summitu EU budou premiér Fiala a ministr Lipavský podporovat zcela nerealisticky rychlý vstup Ukrajiny do EU. Ale oba dva pánové by si měli uvědomit, co to znamená a co by to ještě znamenalo pro ČR, jejíž občané zaznamenali za tento a za minulý rok razantní pokles životní úrovně. A výhled na zlepšení ekonomiky Česka a finanční situace občanů v příštím roce příznivý není. Česká vláda by naopak měla patřit k mírové straně v rámci EU, tak jako Maďaři, Slováci a brzy možná i Nizozemci.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)